

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (pátého senátu)

22. června 2016*

„Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Evropské unie — Obrazová ochranná známka obsahující prvek ‚CVTC‘ — Žádosti o obnovu podané pro část výrobků nebo služeb, pro které je ochranná známka zapsána — Dodatečná lhůta — Nařízení (ES) č. 207/2009 — Článek 47 — Zásada právní jistoty“

Ve věci C-207/15 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie, podaný dne 4. května 2015,

Nissan Jidosha KK, se sídlem v Yokohamě (Japonsko), zastoupená B. Brandrethem, barrister, a D. Cañadas Arcas, abogada,

navrhovatelka,

příčemž dalším účastníkem řízení je:

Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO), zastoupený D. Hanfem a A. Folliard-Monguiralem, jako zmocněnci,

žalovaný v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (pátý senát),

ve složení J. L. da Cruz Vilaça (zpravodaj), předseda senátu, F. Biltgen, A. Borg Barthet, E. Levits a M. Berger, soudci,

generální advokát: M. Campos Sánchez-Bordona,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 17. března 2016,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Nissan Jidosha KK (dále jen „Nissan“) se svým kasačním opravným prostředkem domáhá zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 4. března 2015, Nissan Jidosha v. OHIM (CVTC) (T-572/12, nezveřejněný, dále jen „napadený rozsudek“, EU:T:2015:136), ve kterém Tribunal zamítl její

* Jednací jazyk: angličtina.

žalobu znějící na zrušení rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 6. září 2012 (věc R 2469/2011-1), týkajícího se žádosti o obnovu zápisu obrazové ochranné známky Evropské unie CVTC (dále jen „sporné rozhodnutí“).

Právní rámec

Nařízení (ES) č. 207/2009

- 2 Článek 46 nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Evropské unie (Úř. věst. 2009, L 78, s. 1), ve znění použitelném v projednávané věci, nadepsaný „Doba platnosti zápisu“, stanoví:

„Doba platnosti zápisu ochranné známky Evropské unie je deset let ode dne podání přihlášky. Zápis může být podle článku 47 obnoven, a to vždy na období deseti let.“

- 3 Článek 47 tohoto nařízení, nadepsaný „Obnovení“, stanoví:

„1. Zápis ochranné známky Evropské unie se obnoví na žádost majitele ochranné známky nebo na žádost osoby jím výslovně zmocněné, pokud byly zaplacený poplatky.

2. Úřad informuje majitele ochranné známky Evropské unie a osobu, která má v rejstříku zapsané právo k ochranné známce Evropské unie, o uplynutí doby platnosti zápisu, a to v přiměřeném předstihu. Neposkytnutí informace nezakládá odpovědnost úřadu.

3. Žádost o obnovu zápisu se podává ve lhůtě šesti měsíců, která uplyne posledním dnem měsíce, v jehož průběhu skončí doba ochrany. V této lhůtě musí být rovněž zaplacený poplatky. Žádost může být podána a poplatky zaplacený ještě v dodatečné lhůtě šesti měsíců ode dne následujícího po dni uvedeném v první větě, za podmínky, že je v této dodatečné lhůtě zaplacen příplatek.

4. Je-li žádost podána nebo poplatky zaplacený pouze pro některé z výrobků nebo služeb, pro které je ochranná známka Evropské unie zapsána, je zápis obnoven pouze pro tyto výrobky nebo služby.

5. Obnovení zápisu nabývá účinku dnem následujícím po dni uplynutí doby platnosti zápisu. Zapisuje se do rejstříku.“

- 4 Článek 48 uvedeného nařízení, nadepsaný „Změna“, zní následovně:

„1. V zapsané ochranné známce nelze během doby platnosti zápisu ani při jeho obnovení provádět změny.

[...]“

- 5 Článek 50 nařízení č. 207/2009, nadepsaný „Vzdání se“, stanoví:

„1. Ochranné známky Evropské unie se lze vzdát ve vztahu ke všem výrobkům nebo službám, pro které byla zapsána, nebo k některým z nich.

2. Vzdání se oznamuje majitel ochranné známky úřadu písemně. Účinnosti nabývá až zápisem do rejstříku.

[...]“

6 Článek 81 tohoto nařízení, nadepsaný „Navrácení do původního stavu“, stanoví:

„1. Přihlašovatel nebo majitel ochranné známky Evropské unie nebo i každému jinému účastníku řízení před úřadem, který při prokazatelném zachování péče vyžadované okolnostmi nebyl schopen dodržet vůči úřadu lhůtu, budou na žádost jeho práva navracena, pokud zmeškání lhůty mělo za následek přímo na základě ustanovení tohoto nařízení ztrátu práva nebo opravného prostředku.

2. Žádost se podává písemně ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy pominula příčina zmeškání. V této lhůtě musí být učiněn zmeškaný úkon. Žádost lze podat pouze do jednoho roku od uplynutí zmeškané lhůty. V případě nepodání žádosti o obnovu zápisu nebo nezaplacení poplatku za obnovu se šestiměsíční dodatečná lhůta uvedená v čl. 47 odst. 3 třetí větě od této roční lhůty odečte.

[...]“

Nařízení (ES) č. 2686/95

7 Pravidlo 30 nařízení Komise (ES) č. 2868/95 (ES) ze dne 13. prosince 1995, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 40/94 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 1995, L 303, s. 1), ve znění nařízení Komise (ES) č. 355/2009 ze dne 31. března 2009 (Úř. věst. 2009, L 109, s. 3), nadepsané „Obnova zápisu“, stanoví:

„1. Žádost o obnovu zápisu musí obsahovat:

[...]

c) žádá-li se o obnovu pouze pro část výrobků a služeb, pro které je známka zapsána, uvedení těch tříd nebo těch výrobků a služeb, pro které se o obnovu žádá, nebo těch tříd nebo výrobků a služeb, pro které se o obnovu nežadá, uskupených podle tříd Niceské klasifikace, přičemž každá skupina má před sebou uvedeno číslo třídy této klasifikace, kam tato skupina výrobků nebo služeb patří, a je uvedena v pořadí tříd této klasifikace.

2. Poplatky podle článku 47 nařízení za obnovu zápisu ochranné známky Evropské unie se skládají ze:

a) základního poplatku;

b) poplatku za každou třídu převyšující tři třídy, pro které se žádá o obnovu zápisu; a

a

c) případného příplatku za opožděné zaplacení poplatku za obnovu zápisu nebo za opožděné podání žádosti o obnovu zápisu podle čl. 47 odst. 3 nařízení, uvedeného v nařízení o poplatcích.

[...]

5. Není-li žádost o obnovu zápisu podána nebo je-li podána po uplynutí lhůty uvedené v čl. 47 odst. 3 třetí větě nařízení nebo nejsou-li poplatky zaplacené nebo jsou-li zaplacené až po uplynutí příslušné lhůty nebo nejsou-li v této lhůtě odstraněny nedostatky, rozhodne úřad, že zápis zanikl, a sdělí to majiteli ochranné známky Evropské unie.

[...]“

Skutečnosti předcházející sporu a sporné rozhodnutí

- 8 Jak plyne z bodů 1 až 13 napadeného rozsudku, společnost Nissan dne 23. dubna 2001 podala EUIPO přihlášku k zápisu ochranné známky Evropské unie. Ochrannou známkou, jejíž zápis byl požadován, je následující obrazové označení:

- 9 Výrobky, pro které byl zápis požadován, spadají do tříd 7, 9 a 12 ve smyslu Niceské dohody o mezinárodním třídění zboží a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků.
- 10 Dotčená ochranná známka byla zapsána dne 29. října 2003 pro výrobky spadající do těchto tří tříd.
- 11 EUIPO dne 27. září 2010 informoval společnost Nissan, že tato ochranná známka musí být obnovena před 23. dubnem 2011.
- 12 Dne 27. ledna 2011 společnost Nissan požádala EUIPO o obnovu uvedené ochranné známky pro část výrobků, na které se vztahuje zápis, a sice pro výrobky spadající do tříd 7 a 12.
- 13 Dne 9. května 2011 EUIPO informoval společnost Nissan, že obnova dotčené ochranné známky byla zapsána do rejstříku ochranných známek Evropské unie dne 8. května 2011 pro výrobky spadající do tříd 7 a 12 a že z uvedeného rejstříku byly vymazány výrobky spadající do třídy 9.
- 14 Ve dnech 14. a 22. července 2011, jakož i 1. srpna 2011 společnost Nissan požádala EUIPO o zahrnutí výrobků spadajících do třídy 9 do obnovy uvedené ochranné známky.
- 15 Rozhodnutím ze dne 26. srpna 2011 EUIPO žádost společnosti Nissan zamítl.
- 16 Dne 29. srpna 2011 společnost Nissan požádala EUIPO o zrušení tohoto rozhodnutí.
- 17 Rozhodnutím ze dne 28. září 2011 oddělení pro správu ochranných známek potvrdilo uvedené rozhodnutí ze dne 26. srpna 2011.
- 18 Dne 25. listopadu 2011 podala společnost Nissan proti tomuto rozhodnutí oddělení pro správu ochranných známek odvolání k EUIPO na základě článků 58 až 64 nařízení č. 207/2009.
- 19 První odvolací senát EUIPO toto odvolání sporným rozhodnutím zamítl. Měl v podstatě za to, že žádost o obnovu dotčené ochranné známky pro výrobky spadající do tříd 7 a 12 představuje vzdání se této ochranné známky ve smyslu článku 50 nařízení č. 207/2009, pokud jde o výrobky spadající do třídy 9. Kromě toho uvedený odvolací senát po zdůraznění, že částečná obnova uvedené ochranné známky byla EUIPO zapsána a oznámena společnosti Nissan a následně vyvolala účinky *erga omnes*, dospěl k závěru, že z důvodů právní jistoty nelze společnosti Nissan umožnit vzít zpět rozhodnutí, že dotčenou ochrannou známkou pro některé výrobky neobnoví.

Řízení před Tribunálem a napadený rozsudek

- 20 Žalobou došlou kanceláři Tribunálu dne 21. prosince 2012 se společnost Nissan domáhala zrušení sporného rozhodnutí.
- 21 Na podporu své žaloby společnost Nissan vznesla jediný žalobní důvod, jenž v podstatě vychází z porušení článků 47 a 50 nařízení č. 207/2009.
- 22 Tribunál měl v bodech 26 až 30 napadeného rozsudku za to, že EUIPO na žádost o částečnou obnovu podanou společností Nissan nesprávně nahlížel jako na vzdání se ochranné známky ve smyslu článku 50 nařízení č. 207/2009 pro výrobky spadající do třídy 9.
- 23 Tribunál nicméně v bodech 34 až 50 napadeného rozsudku rozhodl, že uvedené zjištění v projednávané věci nemůže vést ke zrušení sporného rozhodnutí, jelikož EUIPO důvodně na základě článku 47 nařízení č. 207/2009 obnovil dotčenou ochrannou známku výlučně pro výrobky spadající do tříd 7 a 12.
- 24 Tribunál tedy jediný žalobní důvod vznesený společností Nissan, a tudíž i žalobu v plném rozsahu, zamítl.

Návrhová žádání účastníků řízení

- 25 Nissan žádá Soudní dvůr, aby zrušil napadený rozsudek a sporné rozhodnutí a uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.
- 26 EUIPO žádá Soudní dvůr, aby zamítl kasační opravný prostředek a uložil společnosti Nissan náhradu nákladů řízení.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

- 27 Na podporu kasačního opravného prostředku uplatňuje Nissan dva důvody vycházející z porušení článku 47 a článku 48 nařízení č. 207/2009.

Argumentace účastníků řízení

- 28 Prvním důvodem kasačního opravného prostředku společnost Nissan vytýká Tribunálu, že rozhodl, že článek 47 nařízení č. 207/2009 vylučuje následné žádosti o částečnou obnovu ochranné známky Evropské unie. Společnost Nissan tvrdí, že nic ve znění tohoto článku nebrání těmto žádostem, jež ostatně mohou být odůvodněny legitimními důvody. Podle jejího názoru uvedený článek obnovení takové ochranné známky před uplynutím dodatečné lhůty stanovené v čl. 47 odst. 3 třetí větě nařízení č. 207/2009 (dále jen „dodatečná lhůta“) obecně povoluje.
- 29 V tomto ohledu společnost Nissan zaprvé uvádí, že výklad zastávaný Tribunálem má ten účinek, že majitele ochranných známek Evropské unie, kteří se snaží dodržet původní lhůtu stanovenou v čl. 47 odst. 3 první větě nařízení č. 207/2009, zbavuje možnosti využít dodatečnou lhůtu, a dále že upřednostňuje ty, kteří mohou zaplatit příplatek, jenž s sebou nese obnovení v průběhu dodatečné lhůty.
- 30 Zadruhé má společnost Nissan za to, že postoj Tribunálu ve skutečnosti znamená, že se na žádost o částečnou obnovu nahlíží jako na vzdání se ve smyslu článku 50 nařízení č. 207/2009 pro výrobky neuvedené v této žádosti, přestože podmínky stanovené v tomto článku nebyly dodrženy.

- 31 Zatřetí společnost Nissan tvrdí, že skutečnost, že majitelé ochranných známek Evropské unie jasné a jednoznačně podají žádost o částečnou obnovu, neznamená, že očekávají, že jejich pozdější žádosti o obnovu podané v průběhu dodatečné lhůty budou zamítnuty, jelikož EUIPO již přinejmenším dvakrát následné žádosti o částečnou obnovu podané za těchto podmínek připustil.
- 32 Začtvrté společnost Nissan tvrdí, že pravidlo 30 bod 5 nařízení č. 2868/95, ve znění nařízení č. 355/2009, připouští částečnou obnovu ochranné známky Evropské unie v celém průběhu dodatečné lhůty prostřednictvím odstupňované platby poplatků souvisejících s jednotlivými dotčenými výrobky. Podle jejího názoru neexistuje žádný důvod, jenž by odůvodnil rozlišování mezi tímto případem a obnovou uvedené ochranné známky ve formě následných žádostí o částečnou obnovu.
- 33 Zapáté společnost Nissan tvrdí, že zásada právní jistoty nebrání tomu, aby žádost o obnovu ochranné známky Evropské unie mohla být v průběhu dodatečné lhůty doplněna. Podle jejího názoru by byla právní jistota třetích osob narušena pouze tehdy, kdy by EUIPO nesprávně nahlížel na žádost o částečnou obnovu jako na vzdání se s tím, že by své rozhodnutí o žádosti o částečnou obnovu zapsal před uplynutím dodatečné lhůty.
- 34 EUIPO tvrdí, že Tribunál správně vyložil a použil článek 47 nařízení č. 207/2009.
- 35 Na podporu svého postoje EUIPO tvrdí, že z čl. 47 odst. 3 první a druhé věty nařízení č. 207/2009 jasné vyplývá, že podmínky požadované pro obnovení ochranné známky Evropské unie musí být v zásadě splněny v původní lhůtě šesti měsíců předcházejících uplynutí doby ochrany. Podle jeho názoru má opožděná obnova této ochranné známky v průběhu dodatečné lhůty výjimečný charakter, čemuž má nasvědčovat jak skutečnost, že unijní zákonodárce tuto obnovu podmínil platbou příplatku, tak její dopady na evropský systém ochranných známek.
- 36 EUIPO v tomto kontextu tvrdí, že podle čl. 47 odst. 5 nařízení č. 207/2009 se ochranné známky Evropské unie obnovují se zpětným účinkem ke dni uplynutí doby platnosti zápisu. Rejstřík ochranných známek Evropské unie tedy vždy věrně neodráží stupeň ochrany přiznaný ochranné známce, takže hospodářské subjekty se nemohou vždy s jistotou přesvědčit o existenci a dosahu zapsaných výlučných práv. Vzhledem k tomu, že možnost obnovy ochranné známky Evropské unie během dodatečné lhůty vytváří zvýšený stupeň právní nejistoty, je třeba vykládat čl. 47 odst. 3 třetí větu tohoto nařízení restriktivně.
- 37 Kromě toho má EUIPO za to, že v případě, že je „úplná“ žádost o obnovu splňující obě kumulativní podmínky stanovené v čl. 47 odst. 1 nařízení č. 207/2009 podána ve výše uvedené původní lhůtě, i když se tato žádost vztahuje pouze na část výrobků, pro které je ochranná známka Evropské unie zapsána, čl. 47 odst. 3 třetí věta tohoto nařízení se nemůže uplatnit, jelikož začíná výrazem „[à] défaut“. [pozn. překladatele: „není-li tomu tak“, odpovídající formulace není ve verzi v českém jazyce uvedena]
- 38 Podle EUIPO mimoto s přihlédnutím k čl. 47 odst. 4 nařízení č. 207/2009 platí, že v případě, kdy majitelé ochranných známek Evropské unie podají takovou žádost o obnovu, implicitně prohlašují, že si nepřejí rozšířit ochranu přiznanou jejich ochranným známkám na zbývající výrobky. EUIPO k této otázce uvádí, že tento výklad nevede k tomu, že s žádostí o částečnou obnovu se zachází jako se vzdáním se ve smyslu článku 50 tohoto nařízení, jelikož vzdání se nabývá účinnosti okamžikem prohlášení o vzdání se a jeho následným zápisem.
- 39 EUIPO dále zdůrazňuje, že vzhledem k tomu, že žádost o částečnou obnovu není neoprávněná, není povinen čekat na konec dodatečné lhůty, aby žádost o obnovu ochranné známky Evropské unie, jež byla podána včas výlučně pro některé výrobky, zapsal a zveřejnil. Naopak v souladu s čl. 47 odst. 5 nařízení č. 207/2009 je povinen takto postupovat.

- 40 EUIPO rovněž vyzdvihuje skutečnost, že zápis částečné obnovy a zejména uplynutí doby platnosti zápisu ochranné známky Evropské unie pro výrobky, o jejichž obnovu nebylo požádáno, způsobují účinky *erga omnes*. Přitom podle EUIPO platí, že na základě čl. 47 odst. 3 třetí věty nařízení č. 207/2009 sice musí příslušné orgány a veřejnost vědět, že taková ochranná známka může být obnovena v průběhu dodatečné lhůty, nemohou však předpokládat skutečnost, že ochranná známka Evropské unie, která byla platně obnovena pouze zčásti, bude následně rozšířena na další výrobky.

Závěry Soudního dvora

- 41 Zprv je třeba určit, zda, jak rozhodl Tribunál, čl. 47 odst. 3 nařízení č. 207/2009 brání tomu, aby byla podána žádost o obnovu týkající se některých tříd výrobků nebo služeb, pro které byla ochranná známka Evropské unie zapsána, v průběhu dodatečné lhůty stanovené ve třetí větě tohoto ustanovení, když byla dříve v průběhu lhůty stanovené v první větě uvedeného ustanovení podána žádost o obnovu týkající se jiných tříd výrobků nebo služeb, na něž se vztahuje tatáž ochranná známka.
- 42 V tomto ohledu je třeba uvést, že v bodě 38 napadeného rozsudku měl Tribunál za to, že „[...] ze znění [čl. 47 odst. 3 třetí věty nařízení č. 207/2009] a konkrétně z výrazu ‚à défaut‘ jasně vyplývá, že možnost podat žádost o obnovu po uplynutí původní lhůty podléhá tomu, že žádost o obnovu nebyla podána v uvedené lhůtě“ a že „zatímco žádost o obnovu musí být v zásadě podána v průběhu původní lhůty, majitel ochranné známky nebo osoba jím výslovně zmocněná může pouze výjimečně, pokud nebyla podána žádná žádost v průběhu původní lhůty, podat tuto žádost v dodatečné lhůtě, zaplatí-li příplatek“.
- 43 Je třeba zdůraznit, že podle ustálené judikatury platí, že formulace použitá v jedné z jazykových verzí ustanovení unijního práva nemůže sloužit jako jediný základ pro výklad tohoto ustanovení ani jí nemůže být v tomto ohledu přiznána přednostní povaha vzhledem k jiným jazykovým verzím. Ustanovení unijního práva musí být totiž vykládána a používána jednotně na základě znění vypracovaných ve všech jazycích Unie. V případě rozdílů mezi různými jazykovými verzemi unijního práva musí být dotčené ustanovení vykládáno podle celkové systematiky a účelu právní úpravy, jíž je součástí (viz rozsudek ze dne 9. dubna 2014, GSV, C-74/13, EU:C:2014:243, bod 27 a citovaná judikatura).
- 44 V tomto ohledu je třeba uvést, že čl. 47 odst. 3 nařízení č. 207/2009 zní ve verzi ve francouzském jazyce, již Tribunál zkoumal v napadeném rozsudku, takto: „[l]a demande de renouvellement est à présenter dans un délai de six mois expirant le dernier jour du mois au cours duquel la période de protection prend fin. Les taxes doivent également être acquittées dans ce délai. À défaut, la demande peut encore être présentée et les taxes acquittées dans un délai supplémentaire de six mois prenant cours le lendemain du jour visé dans la première phrase, sous réserve du paiement d'une surtaxe au cours dudit délai supplémentaire“.
- 45 Je však třeba konstatovat, že některé jazykové verze čl. 47 odst. 3 třetí věty nařízení č. 207/2009 se liší od textu uvedeného v předchozím bodě tím, že nepoužívají výraz „à défaut“, z něhož Tribunál vycházel v bodě 38 napadeného rozsudku, ani jiné podobné výrazy.
- 46 Pro ilustraci verze v německém jazyce stanoví „[d]er Antrag und die Gebühren können noch innerhalb einer Nachfrist von sechs Monaten nach Ablauf des in Satz 1 genannten Tages eingereicht oder gezahlt werden, sofern innerhalb dieser Nachfrist eine Zuschlaggebühr entrichtet wird“, verze v nizozemském jazyce uvádí „[de] indiening van de aanvraag en de voldoening van de taksen kunnen nog binnen een extra termijn van zes maanden na het verstrijken van de in de eerste zin genoemde termijn geschieden, tegen betaling van een toeslag binnen deze extra termijn“, verze v portugalském jazyce stanoví „[o] pedido pode ainda ser apresentado e as taxas pagas num prazo suplementar de seis meses, a contar do dia seguinte ao referido na primeira frase, sob reserva do pagamento de uma sobretaxa no decurso desse prazo suplementar“, a verze ve finském jazyce stanoví „[h]akemus voidaan

kuitenkin vielä esittää ja maksut suorittaa kuuden kuukauden lisämääräajan kuluessa, joka alkaa ensimmäisessä virkkeessä tarkoitetun päivän jälkeisenä päivänä, jos mainitun määräajan kuluessa suoritetaan lisämaksu“.

- 47 V každém případě nelze z výrazu „à défaut“ použitého ve verzi uvedeného ustanovení ve francouzském jazyce jasně a jednoznačně dovodit, že v dodatečné lhůtě lze žádost o obnovu ochranné známky Evropské unie podat jedině výjimečně, pokud nebyla dříve podána žádná jiná žádost v tomto smyslu.
- 48 Naopak znění čl. 47 odst. 3 třetí věty nařízení č. 207/2009 ve všech jazykových verzích uvedených v předchozích bodech nasvědčuje tomu, že unijní zákonodárce podmínil podání žádosti o obnovu ochranné známky Evropské unie v dodatečné lhůtě pouze platbou příplatku, jež představuje, jak generální advokát uvedl v bodě 56 svého stanoviska, jediný prvek umožňující odlišit žádost o obnovu podanou za těchto podmínek od žádosti podané v původní lhůtě šesti měsíců.
- 49 Na rozdíl od toho, co Tribunál uvedl v bodě 39 napadeného rozsudku a co tvrdí EUIPO, celková systematika čl. 47 odst. 3 nařízení č. 207/2009 není takové povahy, aby tento výklad zpochybnila.
- 50 V tomto ohledu je třeba uvést, že především podle čl. 47 odst. 4 tohoto nařízení platí, že je-li žádost o obnovu podána pouze pro některé z výrobků nebo služeb, pro které je ochranná známka Evropské unie zapsána, je zápis obnoven pouze pro tyto výrobky nebo služby, kdežto čl. 47 odst. 5 uvedeného nařízení stanoví, že obnovení zápisu nabývá účinku dnem následujícím po dni uplynutí doby platnosti zápisu a zapisuje se do rejstříku.
- 51 Je nutno konstatovat, že z těchto ustanovení nevyplývá, že by bylo zakázáno podat ve lhůtách uvedených v čl. 47 odst. 3 nařízení č. 207/2009 žádosti o obnovu ochranné známky Evropské unie postupně a pro různé třídy výrobků nebo služeb.
- 52 Kromě toho cíle sledované nařízením č. 207/2009 nasvědčují výkladu, podle něhož je třeba uvedené žádosti o obnovu připustit za podmínky, že jsou podány před uplynutím dodatečné lhůty.
- 53 K této otázce je třeba podotknout, jak uvedl generální advokát v bodě 65 svého stanoviska, že unijní zákonodárce tím, že přiznává možnost souvisle žádat o obnovování zápisu ochranné známky Evropské unie na období deseti let a tím, že stanoví dvě po sobě jdoucí lhůty, v jejichž průběhu lze o obnovu žádat v souladu s články 46 a 47 nařízení č. 207/2009, usiluje o to, aby majitelům ochranných známek Evropské unie bylo usnadněno zachování jejich výlučných práv s přihlédnutím k hospodářskému významu ochrany přiznané těmito ochrannými známkami.
- 54 V tomto ohledu je třeba zdůraznit, jak plyne i ze sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů, ze dne 24. května 2011, nadepsaného „Jednotný trh práv duševního vlastnictví – Podpora kreativity a inovací za účelem zajištění hospodářského růstu, vysoce kvalitních pracovních míst a prvotřídních výrobků a služeb v Evropě“ [COM(2011) 287 final], (s. 7), že ochrana ochranných známek vytváří příznivé podmínky pro investice do kvality výrobků a služeb zejména v odvětvích, která silně závisejí na pověsti ochranné známky a věrnosti spotřebitele.
- 55 Sledování tohoto cíle v rámci nařízení č. 207/2009 rovněž potvrzuje skutečnost, že podle čl. 47 odst. 2 tohoto nařízení musí EUIPO v přiměřeném předstihu informovat majitele ochranné známky Evropské unie a osobu, která má v rejstříku zapsané právo k ochranné známce Evropské unie, o uplynutí doby platnosti zápisu. Dále na základě článku 81 uvedeného nařízení lze majiteli ochranné známky Evropské unie, který při prokazatelném zachování péče vyžadované okolnostmi nebyl schopen dodržet vůči EUIPO lhůtu, na žádost jeho práva navrátit, pokud podá žádost nejdéle do jednoho roku od uplynutí zmeškané lhůty.

- 56 Zadruhé je třeba přezkoumat otázku, zda důvody právní jistoty, které souvisí s účinkem zápisu žádosti o částečnou obnovu ochranné známky Evropské unie *erga omnes* dnem následujícím po dni uplynutí doby platnosti zápisu této ochranné známky, brání následným žádostem dotčeným v projednávané věci, jak Tribunál rozhodl v bodech 40 a 41 napadeného rozsudku a jak tvrdí EUIPO.
- 57 K této otázce stačí uvést, že takto vznesená výhrada vychází z nesprávné premisy, podle níž by z čl. 47 odst. 4 a 5 nařízení č. 207/2009 vyplývala nejen povinnost EUIPO zapsat žádost o částečnou obnovu před uplynutím dodatečné lhůty, ale také to, že EUIPO v případě zápisu takové žádosti nemůže namísto vymazání některých tříd výrobků nebo služeb z rejstříku zavést informační opatření umožňující ochranu práv majitelů ochranných známek Evropské unie a současně práv třetích osob.
- 58 Z předchozích úvah vyplývá, že Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení tím, že rozhodl, že čl. 47 odst. 3 nařízení č. 207/2009, jakož i zásada právní jistoty brání podání žádosti o obnovu týkající se některých tříd výrobků nebo služeb, pro které je ochranná známka Evropské unie zapsána, v průběhu dodatečné lhůty, když byla dříve v průběhu lhůty uvedené v první větě uvedeného ustanovení podána žádost o obnovu týkající se jiných tříd nebo služeb, na které se vztahuje tatáž ochranná známka.
- 59 Prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku je tudíž třeba vyhovět, a zrušit napadený rozsudek, aniž by bylo třeba zkoumat druhý důvod tohoto kasačního opravného prostředku vycházející z porušení článku 48 nařízení č. 207/2009.

K žalobě před Tribunálem

- 60 Podle čl. 61 prvního pododstavce statutu Soudního dvora může Soudní dvůr v případě, že zruší rozhodnutí Tribunálu, sám vydat konečné rozhodnutí ve věci, pokud to soudní řízení dovoluje. Tak tomu je v projednávané věci.
- 61 V tomto ohledu z bodů 41 až 58 tohoto rozsudku, jakož i z bodů 26 až 30 napadeného rozsudku vyplývá, že jediný důvod dovolávaný společností Nissan na podporu žaloby v prvním stupni, jenž v podstatě vychází z porušení článků 47 a 50 nařízení č. 207/2009, je opodstatněný, a sporné rozhodnutí je tudíž třeba zrušit.

K nákladům řízení

- 62 Článek 184 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora stanoví, že je-li kasační opravný prostředek opodstatněný a Soudní dvůr vydá sám konečné rozhodnutí ve věci, rozhodne o nákladech řízení.
- 63 Podle čl. 138 odst. 1 tohoto jednacího řádu, jenž se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě čl. 184 odst. 1 téhož jednacího řádu, se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.
- 64 Vzhledem k tomu, že společnost Nissan požadovala náhradu nákladů řízení a EUIPO neměl ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedenému uložit náhradu nákladů vynaložených jak v řízení v prvním stupni ve věci T-572/12, tak v řízení o kasačním opravném prostředku.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (pátý senát) rozhodl takto:

- 1) Rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 4. března 2015, Nissan Jidosha v. OHIM (CVTC) (T-572/12, nezveřejněný, EU:T:2015:136), se zrušuje.**

- 2) **Rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 6. září 2012 (věc R 2469/2011-1), týkající se žádosti o obnovu zápisu obrazové ochranné známky Evropské unie CVTC, se zrušuje.**
- 3) **Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví ponese vlastní náklady řízení a ukládá se mu rovněž náhrada nákladů vynaložených společností Nissan Jidosha KK jak v řízení v prvním stupni ve věci T-572/12, tak v řízení o kasačním opravném prostředku.**

Podpisy.